

РЕШЕНИЕ

№ 516

гр. София, 25.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора С.Димитров, като разглежда дело номер **10558** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.208- 228 от Административно
-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните
нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на юрисконсулт при ТД на НАП С. срещу решение
от 24.08.2012г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 109 състав по н.а.х. дело № 3067/
2012г., с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 11487 0187759/
15.08.2011 г., издадено от заместник директора на ТД на НАП – С., с което на
едноличен търговец с наименование [фирма], ЕИК[ЕИК] на основание чл.185, ал.2
от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложено административно
наказание „имуществена санкция” в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на
чл.41, ал.2 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на
продажби в търговските обекти чрез фискални устройства /Наредба №
Н18/13.12.2006г./.

В жалбата са въведени оплаквания, че решението е постановено в нарушение на
материалния закон – чл. 17 и чл. 18 ЗАНН при липсата на уредба в ЗАНН на
усложнената противоправна дейност по аналогия с чл. 26 НК и не е съобразено т. 8 от
ТР № 77/ 29.11.1984 г. по н д № 68/ 1984 г. на ВС – съгласно изричната разпоредба на
чл. 18 ЗАНН когато едно лице извърши няколко отделни нарушения, се налагат
отделни наказания за всяко едно от тях.

Искането до съда е за отмяна на решението и за потвърждаване на отмененото с него НП.

В писмено становище ответникът – едноличен търговец настоява, че жалбата е неоснователна, тъй като със санкционния акт са му наложени няколко наказания за едно нарушение – доколкото деянието е едно, реализирано продължително за период от 5 месеца чрез бездействие. Счита за относима към случая практика на АССГ по дела с предмет административни нарушения по Наредба № 35 от 17.10.2006г. за капиталовата адекватност и ликвидност на инвестиционните посредници. Поддържа да са налице основанията за приложимост на чл. 28 ЗАНН. Пзовава се на Директива 2012/6 на Европейския парламент и Съвета от 14 март 2012 г. за изменение на Директива 78/660/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети на някои дружество във връзка с микросубектите, препоръчваща ограничаване на административната тежест върху данъчните субекти в областта на счетоводството. Участващият по делото прокурор от СГП дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид заявените с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

За да отмени НП с оспореното пред АССГ решение, СРС, НО,109-ти състав е приел за установено от фактическа страна, че на 13.06.2011г., при проверка стопанисван от [фирма] търговски обект кафе аперитив в [населено място], [улица] е налично монтирано и въведено в експлоатация фискално устройство. В книгата за дневните финансови отчети не се съхранява на страницата за датата на последния ден от периода 01.02. – 28.02.2011 г. съкратен отчет на фискалната памет на фискалното устройство. Нарушението е документирано с протокол за извършена проверка № 0092983/ 13.06.2011 г. Прието е за установено въз основа на показанията на св. К. и протокола за проверка, че същото нарушение е установено за още четири месечни периода. От правна страна въззивният съд приема, че санкционният акт е незаконосъобразен, тъй като са наложени отделни наказания с пет отделни НП за едно нарушение, което се установява от обстоятелствата, изведени от твърденията на жалбоподателя и свидетелката К.. Нарушението е осъществено с едно деяние – бездействие, проявено в периода от м. януари до м. май 2011 с различни дати, с което е нарушена разпоредба на чл. 41, ал. 2 Наредба Н 18/ 2006 г.

Решението е неправилно.

Съставомерно по чл. 182, ал. 2 ЗДДС е нарушението на реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане във/от експлоатация, или отчитане, или сервизно обслужване на фискалните устройства или неизпълнението изпълнява изискванията за дистанционна връзка с Националната агенция за приходите. Деянията са по – леко наказуеми когато нарушението не води до неотразяване на приходи.

Условията, редът и начинът за одобряване на типа, за отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация, отчитане и сервизно обслужване, експертизите и контролът на фискалните устройства, техническите и функционалните изисквания към тях, редът и начинът за установяване на дистанционна връзка на фискалните устройства с Националната агенция за приходите (НАП) за предаване на данни и за издаване на фискални касови бележки, както и

минималните реквизити на фискалните касови бележки се определят с Наредба № Н 18 от 13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от подзаконовия нормативен акт предписва, че в 7 дневен срок след изтичане на всеки месец и година лицето по чл. 3 /които извършват продажби на стоки или услуги в или от търговски обект, както и лицата, извършващи продажби на течни горива чрез средства за измерване на разход/ отпечатва съкратен отчет на фискалната памет на всяко устройство в обекта за съответния период. С ал. 2 от чл. 41 е въведено задължението отчетите по ал. 1 се съхраняват в книгата за дневните финансови отчети на всяко устройство на страницата за датата на последния ден от периода. Следователно изпълнението на горните изисквания налага първо отпечатване на съкратен отчет на фискалната памет на устройството /в 7 – дневен срок от приключване на съответния месечен, респ. годишен данъчен период/ и второ, съхраняване в книгата за дневните финансови отчети на страницата за датата на последния ден на периода. Редакцията на нормата не оставя съмнение, че всяко неизпълнение на предписанието на чл. 41, ал. 1 да се съхранява в книгата за дневните финансови отчети на датата на последния ден за периода отпечатания съкратен отчет за същия /период/ представлява самостоятелно, обособено по обективните и субективните си признаци деяние. Така неизпълнението на задължението да се съхранява в цитираната книга отпечатания съкратен отчет за м. февруари е едно нарушение, неизпълнението на същото задължение, но на отпечатания съкратен отчет за м. март е отделно нарушение и т.н., или съставомерното по чл. 41, ал. 2 от наредбата бездействие касае само конкретния месечен период.

Предложеното от ответника разбиране, че се разглежданото нарушение е продължено почива на неотнормирана към разглеждания случай практика на АССГ по приложението на Наредба № 35 от 17.10.2006г. за капиталовата адекватност и ликвидност на инвестиционните посредници. Влязлата в сила 20 дни след обнародването си /на 21.03.2012 г./ в Официален вестник на ЕС Директива 2012/6 ЕС, дори да се ползва с непосредствена приложимост, не рефлектира пряко върху отчетността и администрирането на ЗДДС, доколкото е насочена към въвеждане на нова подгрупа микропредприятия, т.нар. "микросубекти" с оглед обхващане на дружества с по-ниски критерии относно размера на общата балансова стойност и на нетния оборот спрямо тези, установени за микропредприятията с оглед намаляване на административната тежест в областта на счетоводството.

Не е налице по – благоприятен закон ЗИД ЗДДС, ДВ бр. 54/ 2012 г., в сила от 17.07.2012 г. – с измененията се разширява кръгът задължения, мчието неизпълнение се санкционира по чл. 185, ал. 2. Запазено е законодателното разрешение, че когато нарушението не обуславя неотразяване на приходи се налагат санкциите по л. 185, ал. 1 ЗДДС.

Не може да намери приложение чл. 28 ЗАНН – касае се за деяние, чията обществена опасност не е явно незначителна. Регламентацията, дадена в Наредба № Н 18/ 2006 г. е насочена към обезпечаване на фискалната отчетност. В самия състав на нарушението е предвидено налагане на по – лека санкция в случаите, когато то не води до неотразяване на приходи. Наказанието е „явно несправедливо“, когато не съответства на обществената опасност на деянието и дееца, на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, както и на целите по чл. 12 ЗАНН - да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правов ред

/лична превенция/ и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани /генерална превенция/. В разглеждания случай наказанието е наложено в размер на законовия минимум, което изключва възможността касаторът да се позове на това касационно основание.

По тези съображения обжалваното решение следва да бъде отменено, а отмененото с него НП – да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 24.08.2012г. на Софийски районен съд, НО, 109 състав по н.а.х. дело № 3067/ 2012г.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 11487 0187759/ 15.08.2011г., издадено от заместник директора на ТД на НАП – С., с което на едноличен търговец с наименование [фирма], ЕИК[ЕИК] на основание чл.185, ал.2 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл.41, ал.2 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: